

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy 291.33

Hely

Idő "18/19"

Személy

Helvszám

Szerző:

Télesterőadás Budán az ördögök-
kiűzéséről a megszállott emberekből
Az Est

1925. 1. 31.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Télesterőadás Budán az ördögökről és kiűzésükről a megszállott emberekből

— Az Est tudósítójától —

A budai Rákóczi Kollégium dermesztően hideg, fehér-falu aulájában budai polgárok, a környéken dolgozó és lakó tisztviselők, érdeklődők gyülekeznek. A kivilágított díszteremben előadás készül a budai urak Mária-kongregációjának tagjai számára. Vallási előadás. Esti hét órára jár az idő, csütörtököt mutat a kalendárium. Vagy ötven-hatvanan fagyoskodunk a nagyteremben. Snájdíggkülsőjű, virgone mozgású, ötvenes körüli férfiú, Pogány Géza az előadó.

A szigorúan zártkörű kongreganista gyülekezetben

az ördögűzésről

tart ma este előadást férfiak számára az előadó úr. Lejönnek a terembe az intézet paptanárai is, hogy meghallgassák a civil-teológus előadót, aki olyan témáról disszertál, amelyet az egyház is óvatosan kezel.

Külön tart férfiaknak, külön a nőknek

az ördög létezéséről és elűzésének módszeréről

előadást az előadó.

A tárgy nem mindennapi, hallgassuk meg tehát.

Taps csattan. Kezdődik.

— Merészség tőlem ideállani, — kezdi Pogány előadó — amikor lelkiatyáknak, képzett teológusoknak kellene ezzel foglalkozni. De ezer és egy ok van, amiért ők tartózkodnak e kényes témától. Ördög a XX. században? A szemembe nevetnek, pedig különös véletlen, nem, az isten akarata folytán a

kezembe jutott egy ördögi megszállás hiteles története. Ez a tanulmányos história ablakot nyit a túlvilág misztériumaiba.

A fagyos teremben meleg az érdeklődés.

— Nem való ez az előadás a profán világ elé, kellő lelki készség szükséges ennek befogadására.

Az ördögi megszállás ismertető jelei

— Az ördög, a gonosz lélek behatol az ember fizikumába és lényének belyegét nyomja az ember minden teltére, tevékenységére. Az ördögtől megszállott idegen nyelveken kezd beszélni minden tanulás nélkül. Hottentottául, angolul, franciául. Tudományos felkészültséggel rendelkezik a megszállott, feltűnő készséget árul el olyan dolgokban, amelyeket sohasem tanult. Például rádió, elektrotechnika, matézis. Távoli és titkos dolgokat tud, behatol mások gondolatvilágába, messze az emberi erőn túllevő erőkifejtésre képes. Ismertetőjele a megszállottságnak bizonyos szervek megkööttsége: siketség, vakság, némaság stb.

Sánta ördög, süket ördög

— Van sánta ördög, néma ördög, siket ördög, vak ördög. Amilyen szállja meg az embert, olyan szerv vesztíti el teljesítőképességét.

— Én — hangzik a szó a pódiumról — hiteles és bebizonyított dolgokról beszélek. Az eset, amit előadok, 1891-ben történt.

Fejtegetni kezdi az előadó, hogy esodálk ma is történnék.

— Negyven évvel ezelőtt egyik felvidéki városban két tanárnak és egy gimnazistának a Szűz Mária képében

jelent meg az ördög. A gimnazista ma itt él Pésten, eskü alatt hajlandó a jelenést megerősíteni.

A vendíngi kapucinusok ördögűzése

— A vendíngi kapucinusok 1891 július 13-án és 14-én ördögöt űztek. Az ördögűzést végrehajtó kapucinus atya Páter Aurélián írja le az esetet. Február 11-én, húshagyó kedden az oberlotteri molnárék, a Zilk-házaspár tíz esztendős Hans fiúkon feltűnő jelenségeket vettek észre. A gyerek nem imádkozott, ha mást imádkozni látott, dühöngeni kezdett, szentelt tárgyakat nem tűrt, szüleit tellegesen bántalmazta, arcvonásai elváltoztak. Az orvos nem tudott segíteni rajta. A község lelkésze, Seitz plébános úr is hiába imádkozott a gyerekekre. A szülők nagy szomorúságukban — írja a kapucinus — elhozták a fiút hozzánk. Még a XIII. Leó pápa által előírt hathatósabb ördögűző áldást is ráadtuk — eredménytelenül.

— Május 12-én Pongrác augsburgi püspök úr látogatóba jött a községbe. A molnár audienciát kért. Belép a fiúval. Szólt is mingyárt a püspök úr: tisztátalan lélek engem nem téveszt meg. De az ő áldása sem használt. Templom, kereszt előtt már harminc lépésmre nyugtalanodni kezdett a Hans és életlenül terült el a földön.

Félesztendő multán megjött az engedély a püspök úrtól, hogy hajtassék végre az ünneplés exorcizmus. Páter Remígius meg én Páter Aurélián

vállalkoztunk az ördög kiűzésére.

— Július 13-án reggel lezártuk a templomajtókat, nehogy megszegyénítsen bennünket az ördög a kíváncsiskodó nép előtt.

Ordít az ördög, köpköd, nyöszörg és sóhajtozik

— De azért több férfút, a szülőket és a kolostor fráterjét bennhagytuk tanuképpen. Beviszik a gyereket a templom szentélyébe, elkezd ám rettenetesen ordítani. Egy vadállat bőmbölése tört elő belőle, több mint száz méternyre hallatszott a templom tájkán a férelemes ordítás. És felugrott a gyerek és a földhözvágta az édesapját. Erre összekötöttük a kezét, lábát. Megkezdődött a szertartás. Elővettük a szent kereszt ereklyéjét, mire köpködni kezdett az ördög. Hiába adtuk fel az előírt kérdéseket parancsoló formában, semmi választ nem kaptunk. Az ördög a legnagyobb megvetést tanúsította irányunkban, állandóan köpködött. De mi nem hagytuk magunkat. A violaszínű stólat a fiú nyaka köré fontuk,

mire rémséges fájdalmakat érzett az ördög, nyöszörgött és sóhajtozott.

— Bizalmunk növekedett. Délután két órakor a kóruson folytattuk a szent munkát. Megismétlődtek a dél-

előtti jelenetek. Erre én — írja a páter — megfenyegettem a gonosz lelket, hogy felhozom a kórusra az oltári szentséget és kényszeríteni fogom ura imáadására. Ordítani kezdett erre az ördög.

— Hányan vagytok? — kérdeztem.

— Tizen.

— Menjetez ki a fiúból!

— Nem akarunk — volt a válasz.

— Az újabb imádságok alatt szünetesen nyögött, sóhajtott az ördög.

— Másnap, július 14-én egyedül látott a szertartáshoz a barát óriási néptömeg szemelattára. Ordított és köpködött most is az áldások, a mindenszentek litániája alatt a gonosz. A nép is együtt imádkozott a páterrel. Nyögött is az ördög.

— Hajlandó vagy-e már kimenni?

— Nem. Nem tehetem.

— Miért?

— Mert a Herczné, a molnárék szomszédasszonya átkozott a fiúba.

— Rekedt férfi hangján beszélt az ördög. Végül a délutáni órákban megtört és alázatos hangon kijelentette, hogy most már kimegy. Nem hiába hívtam segítségül Mihály főangyalt is.

— De senkit, még a Hercznét sem szabad megszállnod, távozz arra a helyre, amelyet az isten számodra kijelölt.

— Elhagytad már a fiút?

— Igen, — volt a válasz.

— Társaid és te hol vagytok most?

— A pokolban, — hangzott a felelet. És csakugyan úgy hangzott a hang, mintha a pokolból jött volna.

A fiú szeméből könnyek törtek elő. Másnap ünnepélyes hálaadó misét tartottak a kolostor templomában. De a molnárék házában három napon keresztül kísérteties dolgok történtek. Ez az ördög azelőtt egy szigeten levő barlangban tartózkodott.

— Tudok egy másik esetről is — folytatta előadásában az előadó. — Németországban két gyermeket négy és félesztendeig tartott megszállva két-két ördög. A gyermekek nekiiramodtak a fáknak, mint a macskák kúsztak föl és kiültek a legfelső, legvékonyabb ágakra és azok nem törtek le alattuk.

Az előadás, amelyet történeti hűséggel próbálnak visszaadni e sorok, este félkilenc órákor ért véget. Pogány előadónak lelkes tapsok és meleg kézszorítások köszönték meg fáradozását.

(b. á.)